

Езус – Найвышэйшы Пастыр – параўноўвае нас з авечкамі, якія ідуць за голасам пастуха. Ён як Добры Пастыр клапаціцца пра авечак, даручаных Яго апецы Айцом. Перш за ўсё, дае вечнае жыццё, непакоіцца пра бяспеку. Ён заўсёды побач і ведае нас лепш за ўсіх. Мы атрымліваем гэты надзвычайны клопат як бескарыслівы падарунак.

Аднак ёсць небяспека, што мы можам адрываць такі дар. Хоць гэта і здаецца неверагодным, яно стане магчымым у момант, калі перастанем слухаць голас Пастыра. Не чуючы голасу, не заўважаю Яго прысутнасці і сыдзем з дарогі, якая вядзе да дома Айца. Таму Бог дае нам пастыраў у асобе святароў, але не толькі... † Кожны чалавек выконвае пастырскую функцыю, калі клапаціцца пра збаўленне ўласнае і тых, каго Пан ставіць на яго шляху. Падобна апосталам, мы ўсе павінны быць “святлом для язычнікаў”, няверуючых, прыгнечаных цяжарам жыцця, а таксама для авечак, якія згубіліся, адышлі. Гэта няпросты шлях, але ён прыносіць сапраўдную радасць, што зыходзіць ад Святога Духа.

Варта прыкласці максімум намаганняў, каб апынуцца ў абдымках Пастыра, які вытра кожную слязу з вачэй, напоўніць сэрца да краёў любоўю і ўчыніць, што мы злучымся з Ім у адно цэлае, падобна як Ён з’яўляецца адным цэлым з Айцом.